

Підсумки загальних переписів населення 1959-2001 рр. як джерело вивчення регіональних етнічних процесів в Україні.

Важливе місце у системі аналізу суспільного розвитку повинно відводитись дослідженню етнічної проблематики. Особливу роль у формуванні основних якісних характеристик суспільства відіграють етнодемографічні та етносоціальні процеси, усвідомлення взаємозв'язку та взаємозалежності між якими повинно посприяти появі комплексних суспільствознавчих досліджень. Лише за такої умови буде поглиблено аналітичність наукового пошуку та розширено діапазон вивчення причинно-наслідкових зв'язків між сучасними кризовими явищами в українському суспільстві.

За складом мешканців Україна являє собою багатонаціональну країну. Тому ґрунтовне вивчення динаміки чисельності населення, формування його статеві-вікового складу, змін у структурі професійно-галузевої зайнятості передбачає першочерговий аналіз етнодемографічних та етносоціальних процесів. Специфіка сучасного їх стану визначалася передусім тими змінами, які відбулися в структурі українського суспільства протягом другої половини ХХ ст., що обумовлює хронологічні межі запропонованої наукової розвідки. Досліджуваний період більш чітко визначається датами проведення вітчизняних загальних переписів населення 1959 і 2001 рр., статистичні дані яких, разом з відомостями переписів 1970, 1979 та 1989 рр., є основним джерелом для аналізу динаміки етнодемографічної та етносоціальної структури населення України.

Загалом історії розвитку основних етнічних груп України та її регіонів у вітчизняній історіографії приділялося багато уваги як за радянських часів, так і зараз. Написано чимало наукових праць, які вичерпно інформують з питань історії заселення української території представниками різних етносів¹, особливостей їх географічного розміщення¹, визначальних рис їх етнокультурного розвитку¹ тощо.

В останні десятиліття порівняно активно вивчалися окремі етапи етнодемографічного розвитку України та її регіонів¹. Втім, за поодинокими винятками¹, загальноукраїнські етнодемографічні процеси характеризувалися лише в якості ілюстрацій до загальної картини суспільного розвитку. Епізодичністю відрізняється й дослідження проблем формування соціального складу та професійно-галузевої зайнятості різних етнічних груп в Україні та її регіонах¹. Майже відсутні у вітчизняній історіографії комплексні праці, в яких зазначені проблеми етнодемографічного та етносоціального змісту вивчалися б у взаємозв'язку та взаємозалежності. Відповідно мало затребуваним залишається статистичний матеріал загальних переписів населення, який повинен бути основою джерельної бази подібних досліджень.

Першим здійснив комплексне етнодемографічне та етносоціальне дослідження населення УРСР повоєнного періоду провідний український вчений-етнолог, чл.-кор. АН України В.І. Наулко¹. У монографіях науковця надано не тільки детальну інформацію про історію розселення різних етносів на українських теренах, але й приділено належну увагу аналізу етнодемографічних, етносоціальних та етнокультурних зрушень в УРСР періоду 50-70-х рр. ХХ ст. В цілому праці вченого можуть слугувати методологічним зразком етнологічних досліджень.

Сучасних досліджень, присвячених взаємопов'язаному аналізу етнодемографічних та етносоціальних процесів УРСР 1960-80-х рр.¹, існує мало, до того ж всі вони виконані або в галузевому, або в регіональному розрізах. Винятком можуть слугувати докторська дисертація С.М. Тимченка і кандидатські дисертації Л.І. Полякової, І.В. Субботіної, а також монографія Б.Кравченка¹. І досі залишається актуальною проблемою здійснення взаємопов'язаного аналізу питань етнодемографічного та етносоціального змісту щодо регіонів УРСР та незалежної України: спроби вирішення цього важливого наукового завдання на рівні ґрунтовних досліджень є поодинокими¹, дещо інтенсивніше вивчається вказана тематика на рівні наукових статей¹.

Основні ускладнення щодо реалізації комплексних ретроспективних досліджень у зазначеному контексті скоріш за все виникають внаслідок необхідності опанування методологією міждисциплінарних наукових пошуків, що передбачає врахування предметних сфер вивчення історії, демографії, етнології, соціології, економіки, географії. Вже існують такі сфери прикладання відповідних аналітичних зусиль, як історична демографія, етнодемографія, етносоціологія, історична соціологія. Як правило, подібні дослідження потребують ретельного опрацювання значної за обсягом статистичної джерельної бази (у першу чергу – підсумкових даних загальних переписів населення), а така необхідність являє собою визначальну перешкоду на шляху до активізації розробки зазначених наукових проблем (робота з величезним комплексом статистичної інформації є надзвичайно трудомісткою і, відповідно, небажаною для науковців).

Вкрай мало дослідницької уваги приділялося характеристиці джерелознавчого напрямку проблеми. З перерахованих наукових праць ретельний аналіз історичних джерел властивий тільки дисертаційним дослідженням, що є логічним наслідком дотримання вимог до змісту дисертацій. Втім, найбільш повною є презентація комплексу джерел, здатних забезпечити належною інформацією вивчення етнодемографічних та етносоціальних процесів на регіональному рівні лише у декількох дисертаційних дослідженнях¹. Основним підсумком аналітичної діяльності у такому контексті є висновок про незамінність даних загальних переписів населення як базового статистичного джерела для вивчення змін у структурі суспільства.

Питання незамінності підсумків загальних переписів населення як найбільш репрезентативного комплексу статистичних даних у контексті висвітлення основних тенденцій етнодемографічних та етносоціальних процесів потребує конкретизації. Слід зазначити, що всі загальні переписи населення, які проводилися в Україні з 1959 по 2001 рр. методологічно базувалися на світовому досвіді проведення переписів та на попередніх вітчизняних програмних розробках.

В архівних справах можна віднайти документи Статистичної комісії ООН з вичерпною інформацією про особливості методології та методики здійснення переписів у різних країнах. Так, у справах 582-го фонду Центрального державного архіву вищих органів влади і управління України (далі ЦДАВО України) містяться відомості щодо методичних та методологічних вимог проведення переписів населення¹. Відповідні рекомендації за міжнародними стандартами передусім надані в документах Статистичної комісії ООН ("Вопросник по переписи населения 1970 г." та "Принципы и рекомендации к переписи населения" зразку 1967 р.). Важливу роль у розвитку вітчизняної переписної справи відіграло вдосконалення традиційних засад проведення переписів населення в СРСР (зокрема, Всесоюзного перепису 1926 р., який за основними параметрами розробки та публікації матеріалів визнаний унікальним).

Підготовка програмних документів першого Всеукраїнського перепису 2001 р. також готувалися за існуючими зразками. Детальна характеристика загальних вимог щодо здійснення цього статистичного обстеження населення надана в "Інструкції щодо проведення Всеукраїнського перепису населення 2001 р. і заповнення переписної документації", затвердженій Держкомстатом України 31 липня 2001 р. Серед інших переписних формулярів, з огляду на етнодемографічні та етносоціальні процеси, необхідно виокремити "Переписний лист", питання якого враховували необхідність одержання інформації про стать, вік, місце проживання, сімейні характеристики, етнічну приналежність, заняття, положення в занятті, джерела засобів існування та освіти респондентів. Одержана у такий спосіб інформація стосувалася всього наявного населення України та її регіонів. Не викликає сумнівів той факт, що внаслідок ідентичності методологічних засад підготовки запитань переписних листів вітчизняних переписів 1959-2001 рр. перелік питань етнодемографічного та етносоціального змісту, які можна вивчати у ретроспективному плані за даними переписів є значним.

Як правило при розробці матеріалів перепису і підготовці підсумкової публікації в основі лежав адміністративно-територіальний критерій. Наприклад, за програмою Всеукраїнського перепису 2001 р. розробка переписних даних охоплювала 24 області та Автономну Республіку Крим. Окремо надавалася інформація по Севастопольській міськраді та місту Києву. Такий підхід дозволяє дослідити визначальні тенденції етнодемографічного та етносоціального розвитку кожного регіону. Понад те,

дослідження особливостей вказаних суспільних процесів у значному часовому інтервалі (з 1959 по 2001 рр.) надає підстави для виокремлення відповідних за переліком ознак регіонів в Україні.

У контексті проблеми даного дослідження необхідно зазначити, що важливою складовою програм загальних переписів населення є принципи розподілу населення на міське і сільське. Програмні положення Всеукраїнського перепису 2001 р. про віднесення до розряду міст тих чи інших населених пунктів успадкували установки радянських переписів: міськими поселеннями вважалися всі населені пункти, які були затверджені законодавчими актами як міста та селища міського типу, а всі інші населені пункти визначалися як сільські. Загалом у підсумках переписів виділялися різні категорії міст у відповідності до їх розмірів, що дозволяє вивчати зв'язок змін в етнодемографічній та етносоціальній структурі з урбанізаційними процесами в Україні та її регіонах.

Наступний визначальний методологічний компонент запропонованого предметного аналізу – це принципи визначення національної приналежності респондентів, формулювання яких (згідно рекомендацій Комісії по народонаселенню ООН) передбачалося програмами всіх вітчизняних переписів населення 1959-2001 рр. У програмі Всеукраїнського перепису населення 2001 р. питання про національну приналежність формулювалося так: "Ваше етнічне походження (вказіть: національність (народність) або етнічну групу)"¹. Переписи населення у такому аспекті характеризуються наявністю методу самовизначення: фіксується та національність (народність), яку вказує сам респондент, а національність дітей визначається батьками. Існує чимало причин зміни респондентами етнічної самоідентифікації, що необхідно враховувати при вивченні змін в етнічному складі населення. Протягом досліджуваного періоду перелік національностей поступово розширювався. Так, у 1989 р. він містив 128 національностей та 117 мов, а у 2001 р. їх кількість збільшилася відповідно до 132 та 119 пунктів.

Втім, слід пам'ятати, що у підсумкових публікаціях розробка за демографічною та соціальною тематикою здійснювалася тільки по найбільших етнічних групах, представники яких населяли адміністративні області України. Як буде далі зазначено – більшим переліком етносів відрізняються статистичні підсумки переписів, які зберігаються у фондах центральних архівів. При цьому важливо знати, що всі області представлені різною кількістю найчисельніших етнічних груп.

Дослідникам проблематики слід також враховувати наявність опублікованих підсумків переписів. З 16 томів підсумкового видання перепису 1959 р., до УРСР (як і до кожної з республік) має відношення тільки один том і окремий збірник для службового користування¹. Публікація підсумків перепису населення 1970 р. здійснювалася не по союзних республіках, а за тематикою інформації: всього було опубліковано 7 томів, але етнічної проблематики стосується лише один з них¹. Втім, цікаву

інформацію щодо динаміки чисельності та статеві-вікового складу етнічних груп УРСР містить окреме видання, призначене не для широкого кола читачів (зберігаються подібні публікації в архівних фондах Державного комітету статистики України та обласних статистичних управлінь)¹. Ряд показників 1970 р. зіставлявся з даними попередніх переписів.

Матеріали перепису 1979 р. були видані у 1989-1990 рр. у 10 томах, окремі з яких містили відомості про статеві-віковий склад населення¹. Як і в 1970 р., підсумки публікувалися за темами. Вперше майже вся розробка підсумків здійснювалася за постійним населенням. Важливі дані щодо вивчення демографічних процесів за підсумками перепису 1979 р. можна віднайти і в окремих томах малотиражного видання (до 75 екземплярів) для службового користування¹.

У зв'язку з розпадом Радянського Союзу, підсумки перепису населення 1989 р. повністю опубліковані не були. Звичайно, Держкомстатом Української РСР (з 1991 р. - Міністерство статистики України) протягом 1990-93 рр. були підготовлені і видані малим тиражем збірники за підсумками перепису, які призначалися передусім для службового користування. Вказані збірники були видані за темами, а розробка проводилася за постійним населенням. Статистичні дані деяких томів публікації підсумків перепису інформують щодо питань етнодемографічного та етносоціального характеру¹.

Програмою перепису 2001 р. було передбачено розробку переписних даних за декількома розділами, а підсумки першого Всеукраїнського перепису було видано у 14 тематичних збірниках, які складаються з сімнадцяти томів, два з них мають безпосереднє відношення до теми дослідження¹. Розробка підсумків здійснювалася за постійним населенням. Ряд показників був зіставлений з даними попередніх переписів, зокрема, з Всесоюзним переписом 1989 р.

Отже, багатоаспектний та достовірний аналіз суспільних процесів можливий тільки на основі вивчення даних широкомасштабних статистичних обстежень, якими передусім є загальні переписи населення. При цьому зміст поняття "регіональний" згідно програм загальних переписів забезпечується наявністю необхідної інформації не тільки у масштабах всієї України чи міської та сільської місцевостей, але й у розрізі окремих адміністративних областей.

Базуючи етнодемографічні та етносоціальні дослідження на підсумкових даних переписів населення, необхідно водночас звертатися і до статистичної інформації, наданої вибірковими обстеженнями населення та його поточною реєстрацією. Важливими є відомості статистичних щорічників як загальноукраїнського, так і обласного видання, які містять додаткові дані етнодемографічного та соціально-економічного характеру.

Загалом щодо кожної з адміністративних областей України підсумкові публікації загальних переписів населення містять крім інформації про статеву-віковий та соціальний склад представників найбільших етнічних груп також відомості про їх сімейний стан, професійно-галузеву зайнятість та рівень освіти. В опублікованих матеріалах переписів населення є й важливі статистичні дані про етномовний склад мешканців різних регіонів.

Однак потреба віднайти максимально вичерпну інформацію спричиняє необхідність залучення до предметного аналізу архівних статистичних даних. Так, в архіві Держкомстату України зберігаються розширені тематичні відомості етнодемографічного та етносоціального змісту станом на момент проведення Всесоюзного перепису 1989 р., які презентують більший перелік етносів у регіональному розрізі¹. Відповідні архівні справи також дозволяють ознайомитися з комплексом статистичних даних, які не увійшли до підсумкових публікацій: наприклад, з етноміграційної тематики зведені таблиці по областях УРСР презентують інформацію про місце виходу іммігрантів різної національної приналежності та тривалість їх проживання на території республіки¹.

Зазначені статистичні відомості конкретизують висновки про особливості та перспективи загальнореспубліканських та регіональних етнодемографічних та етносоціальних процесів, про фактори, які формують тенденції міжетнічної взаємодії, наслідком якої стають поширення міжнаціональних шлюбів і формування мовних пріоритетів у населення різних областей УРСР і т. д. При цьому з'являється можливість простежити залежність інтенсивності змін у статеву-віковому складі, соціальній структурі та галузево-професійній зайнятості представників різних етносів від характеру міграцій та національного представництва серед мігрантів. У підсумку все це дозволяє визначити демографічний та працересурсний потенціал всіх основних етнічних груп у регіонах України.

Значним резервом аналогічної етнодемографічної та етносоціальної інформації щодо УРСР періоду 1950-80-х рр. відрізняються одиниці зберігання вже згаданого 582-го фонду ЦДАВО України¹. Для дослідників вказаної тематики ці архівні відомості являють інтерес передусім стосовно можливості здійснення ретроспективних порівнянь підсумків першого Всеукраїнського перепису з даними не тільки перепису 1989 р., але й попередніх Всесоюзних переписів. Це дозволяє не тільки хронологічно розширити рамки дослідження, але й простежити відповідні зміни у структурі етносів, які відбувалися протягом тривалого часу (у даному випадку – з 1959 по 2001 рр.), що сприяє поглибленню предметного аналізу.

Важливим моментом, який засвідчує необхідність залучення розширених статистичних даних переписів населення з фондів центральних архівів України слід назвати можливість виявлення специфіки демографічного та соціального розвитку окремих етносів в залежності від загальних тенденцій динаміки статево-вікового та соціального складу всього

населення регіону. Зрозуміло, що етнічні українці західних областей, маючи споріднену соціальну структуру з українцями північної України, характеризуються іншим режимом природного відтворення. Водночас українці східних регіонів країни також мають властиві мешканцям урбанізованих промислових областей особливості демографічного розвитку та пріоритети галузево-професійної зайнятості. Подібний перелік порівнянь можна продовжувати, але основна ідея полягає у тому, що тенденції формування регіональної специфіки вказаних процесів можна дослідити максимально повно лише за умови залучення архівних статистичних відомостей.

Всебічний аналіз факторів, що впливали на зміни у зайнятості представників різних етнічних груп, на динаміку національного складу соціально-професійних груп та плин інших етносоціальних процесів передбачає залучення різних видів джерел. Історичне дослідження суспільних процесів зумовлює залучення архівної інформації, яка може бути не тільки статистичною, але й законодавчою¹. У фондах ЦДАВО України та Центрального державного архіву громадських об'єднань (ЦДАГО України) міститься чимало документів, в яких йдеться про демографічну, соціальну та національну політику в СРСР 1950-80-х рр., у тому числі на рівні окремих республік і областей. Ретельне вивчення цих відомостей дозволить виявити весь комплекс чинників, які формували етнічні процеси у другій половині ХХ ст.

Таким чином, загальні переписи населення як комплексне статистичне джерело відображають взаємовплив багатьох суспільних процесів, що сприяє всебічності вивчення на основі їх матеріалів етнодемографічного та етносоціального розвитку регіонів України періоду другої половини ХХ ст. Значний інформативний потенціал підсумкових публікацій вітчизняних переписів населення 1959-2001 рр. забезпечується широкою тематикою досліджуваних цими статистичними обстеженнями питань та порівняльністю одержаних відомостей. Комплексний аналіз етнічних процесів в країні та її регіонах повинен передбачати ретельне опрацювання наданої загальними переписами статистичної бази даних, що міститься як в оприлюднених матеріалах, так і в додаткових зведених таблицях з відповідних одиниць зберігання центральних державних архівів. Тільки врахування всіх вищевказаних моментів сприятиме відтворенню максимально повної та об'єктивної регіональної етнічної історії України.

¹ Див.: Багмет М. Дослідження історії німецьких поселенців в Україні // Німецькі колонії в Галичині. Історія – Архітектура – Культура. Матеріали, доповіді та повідомлення. – Львів, 1996. – С. 214-215; Боечко В. Молдавани в Україні // Віче. – 1993. - № 3. – С.100-111; Євтух В.Б., Чирко Б.В. Німці в Україні (1920-і – 1990-і роки). – К., 1994; Євреї України: історія, культура, традиції: Зб. праць. – К., 1997; Єременко Т., Чирко Б., Калакура О. Поляки в Україні // Віче. – 1993. - №2. – С.119-130; Зінченко Ю.А. Кримські татари. Історичний нарис. – К., 1998; Комаренко Т. Вірмени в Україні // Українська діаспора. – 1994. - №6. – С.155-169; Мигович І., Грінчак І. Угорці в Україні // Віче. – 1998. - №7. – С.143-153; Наулко В.І. Етнічний склад населення Української РСР. Статистико-картографічне дослідження. – К., 1965 та ін.

¹ Булан А.П., Яковлев В.Т. Етнічні німці на півдні України: історія і сучасність // Міністерство України у справах національностей, міграції та культів. Інформаційний бюлетень. – 1995. - №2. – С.38-43; Кабузан

В.М., Наулко В.І. Євреї на Україні, в СРСР і світі: чисельність і розміщення // Український історичний журнал. – 1991. - №6. – С.56-68; Копчак С.І., Мойсеєнко В.І., Романюк М.Д. Етнічна структура та міграція населення українського Прикарпаття. – Львів, 1996 та ін.

¹ Агафонова І. Історія і культура національних меншин як об'єкт наукового дослідження // Відродження. – 1993. - №9. - С.11-13; Губогло М.Н. Современные этноязыковые процессы в СССР: основные факторы и тенденции национально-русского двуязычия. – М., 1984; Нагорна Л.П., Вірменич Я.В. Мовна політика і національна самосвідомість: уроки минулого і сьогодення // Національна культура в сучасній Україні. – К., 1995; Скляр В. М. Зміни національного складу та мовної структури населення України за 1959-1989 рр.: Дис... канд. іст. наук: 09.00.12 / Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. - К., 2001; Скляр В.М. Етнічний склад населення України 1959-1989 рр. Етномовні наслідки російщення : монографія. - К., 2008.

¹ Воронко О.Г. Динаміка сучасних етнотемографічних процесів у Чернігівській області у контексті загальнодержавних тенденцій // Сіверянський літопис. – 2004. - № 5-6. – С. 51-55; Зан М.П. Етнічні процеси на Закарпатті (1989-2001 рр.): Автореф. дис... канд. іст. наук: 07.00.05 / НАН України; Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М.Т.Рильського. — К., 2003; його ж. Міжетнічні шлюби як індикатор етнотемографічних процесів на Закарпатті 90-х рр. XX ст. // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Історія. Вип.13. – Ужгород, 2005. – С.180–181; Зінич В.Т. Сучасні етнотемографічні процеси в Україні. – К., 2004; Піскунов С. Етнічна диференціація народжуваності і плідності в Україні в 1959-1989рр. // Демографічні дослідження. – К., 1997. – С.3-5; Скляр В.М. Етнотемографічні процеси в столиці України (за матеріалами переписів населення 1959, 1989, 2001 рр.) // Народна творчість та етнографія. – 2005. - №4. – С.15-22 та ін.

¹Зінич В.Т. Названа праця; Перший Всеукраїнський перепис населення: історичні, методологічні, соціальні, економічні, етнічні аспекти. – К., 2004; Чирков О., Винниченко І. Етнотемографічний розвиток України: історія, сучасність, перспективи // Сучасність. – 2000. - № 7-8; Зінич В.Т. Назв. праця.

¹ Етносоціальні процеси в українському селі (60-80 рр. XX ст.): історіографічний огляд проблеми / Н.А. Лесняк // Культура народів Причорномор'я. — 2002. — N48, Т.1. — С.91-97; Комаринська З.М.. Етносоціальний розвиток міста Винники з часу Другої світової війни до наших днів (1944 - 1999) : Автореф. дис... канд. іст. наук: 07.00.05 / НАН України. Ін-т українознав. ім. І.Крип'якевича, Ін-т народознав. — Л., 2001 та ін.

¹Наулко В.І. Етнічний склад населення Української РСР: Статистико-картографічне дослідження. – К., 1965; його ж. Развитие межэтнических связей на Украине. – К., 1975; його ж. Наулко В.І. Хто і відколи живе в Україні. – К., 1998 та ін.

¹ Гулай В.В. Етносоціальні процеси в західних областях України (друга половина 40-х – 50-ті роки XX ст.): Автореф. дис. ... канд. іст. наук: 07.00.01 / Львівський національний університет ім. Івана Франка. – Львів, 2002; Пронь Т.М. Міграційні та етнічні процеси на Півдні України за доби радянської державності (на матеріалах Миколаївської та Херсонської областей): Автореф. дис. ... канд. іст. наук: 07.00.01 / Донецький національний ун-т. — Донецьк, 2005; її ж. Міграційні та етнічні процеси на Півдні України за доби радянської державності (на матеріалах Миколаївської та Херсонської областей): Дис. ... канд. іст. наук: 07.00.01 / Миколаївський держ. гуманітарний ун-т ім. Петра Могили. — Миколаїв, 2005.

¹ Кравченко Б. Соціальні зміни і національна свідомість в Україні XX ст. / Пер. з англ. - К., 1997; Полякова Л.І. Етносоціальні процеси на Півдні України у 60–80-х рр. XX ст.: Дис. ... канд. іст. наук: 07.00.01 / Запорізький держ. ун-т. – Запоріжжя, 2000; Субботіна І.В. Соціально-демографічні процеси в Україні у другій половині XX – на початку XXI ст. (за даними загальних переписів населення 1959-2001 рр.): Дис. ... канд. іст. наук: 07.00.01 / Чернігівський державний педагогічний університет ім. Т.Г. Шевченка; Тимченко С. М. Етносоціальні процеси в українському селі (60-80-і рр. XX ст.): Дис. ... д-ра іст. наук: 07.00.02 / Запорізький держ. ун-т. - Запоріжжя, 1995.

¹ Перший Всеукраїнський перепис населення ...; Субботіна І.В. Названа праця.

¹ Воронко О.Г. Названа праця; Скляр В.М. Названа праця та ін.

¹ Скляр В. М. Зміни національного складу та мовної структури населення України за 1959-1989 рр.; Субботіна І.В. Названа праця.

¹ ЦДАВО України, ф. 582, оп. 20, спр. 400. Матеріали Статистической комиссии Организации Объединенных Наций по вопросам Всесоюзной переписи населения 1970г. (доклады, программы и др.) за 1967, 35 арк.; там же, спр. 415. Доклад "Планирование, организация и управление системой обработки данных переписи 1970 г." на заседании Статистической комиссии Организации Объединенных Наций, состоявшегося 24-25 мая 1968 года, 21 арк.; там же, спр.525. Вопросник по переписи населения 1970 г., составленный Статистической комиссией Организации Объединенных Наций в 1970 году, 32 арк. та ін.

¹ Див. Мала енциклопедія етнотемографічного мистецтва // Ред. Кол. : Ю.І. Римаренко та ін. – К., 1996.

¹ Итоги Всесоюзной переписи населения 1959 года. Украинская ССР. – М., 1963; Основні підсумки Всесоюзного перепису населення 1959 року по Українській РСР. Статистичний збірник. Додаток до статистичного бюлетеня № 7 /56/ ЦСУ УРСР. - К., 1961.

¹ Итоги Всесоюзной переписи населения 1970 г. – Т. 4. Национальный состав населения СССР, союзных и автономных республик, краёв, областей и национальных округов. - М., 1972.

¹ Возрастная структура, уровень образования, национальный состав и источники средств существования населения Украинской ССР. Приложение №1 к статистическому бюллетеню №7 (188). – К., 1972.

¹ Итоги Всесоюзной переписи населения 1979 г. - Т. 4. - Ч. 2. - Кн. 1. Распределение населения отдельных национальностей СССР по полу, возрасту, языку, состоянию в браке и уровню образования. - М., 1989; Итоги Всесоюзной переписи населения 1979 г. - Т. 4. - Ч. 2. - Кн. 2. Распределение населения отдельных национальностей СССР по полу, возрасту, языку, состоянию в браке и уровню образования. - М., 1989; Итоги Всесоюзной переписи населения 1979 г. – Т. 4. - Ч. 2. - Кн. 3. Распределение населения отдельных национальностей СССР по полу, возрасту, языку, состоянию в браке и уровню образования. - М., 1989.

¹ Численность, культурный уровень и социально-профессиональный состав населения отдельных национальностей Украинской ССР (по данным Всесоюзной переписи населения 1979 года). – Часть 1. – К., 1982; Численность, культурный уровень и социально-профессиональный состав населения отдельных национальностей по областям Украинской ССР (по данным переписи населения 1979 года). - Часть 2. – К., 1982.

¹ Населення Української РСР (за даними Всесоюзного перепису населення 1989 року). – К., 1990; Національний склад населення України. – Ч. 1 (за даними Всесоюзного перепису населення 1989 року). – К., 1991; Національний склад населення України. – Ч. 2 (по Кримській АРСР та областях за даними Всесоюзного перепису населення 1989 року). – К., 1992.

¹ Національний склад населення України та його мовні ознаки. (За даними Всеукраїнського перепису населення 2001 року). – К., 2003; Розподіл населення найбільш чисельних національностей за статтю і віком, шлюбним станом, мовними ознаками та рівнем освіти. – К., 2004.

¹ Архив Госкомстата УССР, спр. 417, отдел демографической статистики, спр. 79, т.1 (1990 г.). Таблица 30-С (абсолютные данные). Распределение населения отдельных национальностей по состоянию в браке, полу и возрасту по Украинской ССР, Винницкой – Запорожской области, 159 арк.; там же, спр. 515, отдел демогр. стат., спр. 88, т.1 (1990 г.). Таблица 35-В. Распределение занятого населения отдельных национальностей по отраслям народного хозяйства. УССР, Винницкая – Львовская обл., 127 арк.; там же, спр. 507, отдел демогр. стат., спр. 86, т.1 (1990 г.). Таблица 34-В (абсолютные данные). Распределение населения отдельных национальностей по источнику средств существования и общественным группам. УССР, Винницкая – Житомирская обл., 207 арк. та ін.

¹ Архив Госкомстата УССР, спр. 594, отдел демографической статистики, спр. 119, т.1 (1990 г.). Распределение населения по продолжительности проживания в месте постоянного жительства, национальности и возрасту. УССР, 90 арк. та ін.

¹ За переписом 1959 р.: ЦДАВО України, ф. 582, оп. 20, т.1 (1957-1963 гг.), спр. 86. Распределение населения по национальности по областям Украинской ССР, 176 арк.; там же, спр. 114. Распределение населения, имеющего занятия, по общественным группам, отраслям народного хозяйства и национальности по Укр. ССР, 40 арк. та ін.; за переписом 1970 р.: ЦДАВО України, ф. 582, т.3, спр. 757. Таблица № 21-В. Занятия населения по основным национальностям по УССР, 162 арк.; там же, спр. 758-783. Таблица № 21-В. Занятия населения по основным национальностям по областям УССР; там же, спр. 877. Таблица № 31-С. Возраст и состояние в браке населения по основным национальностям по областям УССР, 111 арк.; там же, спр. 878-879. Таблица № 32-С. Распределение основных национальностей по возрасту, родному языку и второму языку народов СССР, которым свободно владеет население по Винницкой – Крымской обл., 152 арк., то же по Львовской – Черновицкой обл., 130 арк. та ін.

¹ Див.: Субботіна І.В. Соціально-демографічні процеси в Україні у другій половині ХХ – на початку ХХІ ст. (за даними загальних переписів населення 1959-2001 рр.): Автореф. дис. ... канд. іст. наук: 07.00.01 / Чернігівський державний педагогічний університет ім. Т.Г. Шевченка. – С.7-8.